

[Aksel Larsen.]

delsen nærmere begrundet i udvalget, men skal i øvrigt stille mig velvilligt over for tanken om en udvidelse.

Den vigtigste ændring er den til § 10, stk. 2, hvor landsskatterettens hidtidige afmægtighed over for skønsmæssige ansættelser søges afhjulpet. Den nye regel lægger større ansvar ikke alene på landsskatteretten, men også på ligningsmyndighederne i retning af at underbygge deres skøn.

Jeg kan altså tilsige positiv medvirken ikke alene til denne, men også til de i øvrigt foreslåede ændringer, der jo vedrører mangler, som retten er stødt på under sin virksomhed. Der må imidlertid yderligere være ting, man kan gøre for at modernisere rettens virksomhed. I lovens § 13 er jeg stødt på noget, der vist i det juridiske sprog hedder formalitetsspørgsmål. Hvorfor skal retten besværligt spørge finansministeren i visse tilfælde, om den må påkænde en sag, når visse klageformaliteter over for lavere myndigheder er forsømt? Det må retten da selv kunne afgøre på fuldt betryggende måde.

I øvrigt tilfredsstillen loven og lovforslaget ikke helt min nysgerrighed, når jeg vil have at vide, hvordan sagsbehandlingen egentlig foregår. Der findes en forretningsorden for landsskatteretten. Hvis der skal laves yderligere reformer, er det vist her, der skal luges og moderniseres, og jeg føler mig fristet til at blande mig i denne forretningsorden, selv om der står i loven, at den fastsættes af finansministeren. Hvorfor gør den for resten det? Det må da være rettens egen opgave at finde ud af, hvordan den på bedste måde fylder landsskatteretslovens rammer ud. Finansministeren har haft sin chance, da han fremsatte lovforslaget. Men det har naturligvis almindelig interesse at drøfte, hvad man agter at ændre i forretningsordenen, og hvilke muligheder der inden for dens rammer er for at modernisere og effektivisere rettens virksomhed. Jeg beder om en orientering herom i udvalget, og så kan udvalget vel også få tilstillet et eksemplar af den eksisterende forretningsorden.

Johan Asmussen: Det siges i den skriftlige fremsættelse, at det i sin tid nedsatte landsskatteretsudvalgs lovudkast har været fore-

lagt de interesserede organisationer og myndigheder til udtalelse. Det ville interessere mig at få oplyst, hvad det er for interesserede organisationer og myndigheder. Det ville også interessere mig at vide, om det foreliggende lovforslag har været forelagt landsskatteretsudvalget til udtalelse. Det siges videre, at der fra de fleste sider er kommet stor betænkelighed til orde over for gennemførelsen af en reform i den skikkelse, den havde i udkastet. Det er bl. a. derfor, det interesserer mig at vide, hvordan landsskatteretsudvalget egentlig ville se på det foreliggende lovforslag.

Ministeren oplyser, at det nu fremsatte forslag kun indeholder begrænsede ændringer; og det tør siges, at de er ganske overordentlig begrænsede. Derimod forstår jeg det ikke rigtig, når ministeren siger, at opmærksomheden navnlig har været rettet mod de reformønsker, som udvalget lagde særlig vægt på. Jeg har egentlig ikke indtryk af, at de foreslåede ændringer, som det ærede medlem hr. Foged — efter min mening med rette — kaldte bagateller eller petitesser, opfylder de reformønsker, udvalget lagde særlig vægt på.

Det drejer sig jo i virkeligheden kun om nogle få punkter. Det ene er udvidelsen af retten med 2 medlemmer. Det er i sig selv ikke videre opsigtsvækkende. Jeg erkender, at det kan være noget betænkeligt at foretage en sådan udvidelse, og det er vel også nok rigtigt, som hr. Aksel Larsen sagde, at det også vil føre andet med sig. Men det bliver vel oplyst i udvalget.

Et andet punkt er den lille, men sikkert vigtige og betydningsfulde ændring med hensyn til skønsmæssige afgørelser, hvorefter også landsskatteretten skal kunne træffe sådanne afgørelser, når den mener at have mulighed for det. Jeg er enig i betænelighederne på det punkt, og jeg henstiller til overvejelse, om ikke denne regel måske skulle indskrænkes sådan, at den kun gælder, hvor skønnet peger nedad, om jeg så må sige. Netop den omstændighed, at de lokale myndigheder har en bredere mulighed for at vurdere, når det drejer sig om skøn, gør, at det må være noget betænkeligt at kunne risikere, at der bliver skønnet opad ved landsskatteretten.

Forslaget om, at landsskatteretten skal kunne indhente udtalelser fra tredjemand,